

nemovitého majetku komandijní společnosti, ani výlučnými vlastníky jednotlivých jeho částí, nýbrž že k majetku společnosti mají jen práva jím smlouvou, resp. zákonem přiznaná. — — — —

Č. 6132.

Policejní právo trestní: O skutkové podstatě přestupku § 49 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., (jednajícího o tom, že značky a označovací známky automobilů mají býti v dobrém stavu a dobře čitelné).

(Nález ze dne 9. prosince 1926 č. 25.559.)

V ě c: Antonín P. v P. proti zemské správě politické v Praze o přestupek předpisů o automobilech.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nálezem osp-é v K. byl st-l uznán vinným přestupkem §u 49 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., jehož se dopustil tím, že jel 28. ledna 1925 odpoledne po silnici obcí St. s lehkým nákladním automobilem a značku na přední straně automobilu neměl vůbec čitelnou; byl proto odsouzen v základě §u 55 cit. nařízení dle min. nař. ze 30. září 1857 č. 198 k pokutě 30 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 48 hodin. Nař. rozhodnutím nebylo odvolání vyhověno, ježto jest zjištěna skutková povaha přestupku st-li za vinu kladeného.

Nss o stížnosti uvážil takto:

Dle §u 49 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. »mají býti značky a označovací známky na jízdních silostrojích udržovány v dobrém stavu a dobře čitelné; za jízdy nesmějí býti ani zcela, ani částečně zakrývány a třeba-li toho, mají býti očišťovány za jízdy často od prachu a silničního bláta«.

Trestní výrok zakládá se na oznámení dvou službu konajících četnických strážmistrů, že automobil st-lův při jízdě obcí St. nebyl na přední straně opatřen číslem, resp., že značka na přední straně automobilu nebyla vůbec viditelná. St-l namítá proti rozhodnutí obou správních úřadů nezákonnost z důvodu, že vychází z nesprávného výkladu min. nař.; zákon nepřikazuje, aby byly značky stále očišťovány — jak úřad mylně předpokládá, mají býti pouze udržovány v dobrém stavu a je-li toho třeba, mají býti očišťovány za jízdy č a s t o od prachu a silničního bláta; st-l za oné jízdy několikrát značku očistil, při deštivém počasí však byla patrně po několika minutách jízdy přední značka opět postříkána; kdyby měla značka stále a stále býti čistěna, stala by se jízda automobilem vůbec nemožnou a jest prý zřejmo, že nařízení nemělo v úmyslu automobilistům naříditi, že musí stále a stále za jízdy značky čistiti. První stolice nepátrala po tom, zda st-l za jízdy značku často očišťoval a druhá stolice na ospravedlňující důvody v odvolání uvedené vůbec nereagovala a nenařídila konati šetření, zda st-l značku čistil, ani jaké bylo počasí.

Nss stížnost neshledal důvodnou. Dle předpisu §u 49 nařízení č. 81 z roku 1910 mají býti značky a rozeznávací znamení na jízdních silostrojích udržovány v dobrém stavu a dobře čitelné. Třeba-li toho, mají býti očišťovány za jízdy často od prachu a silničního bláta. Tímto ka-

tegorickým předpisem je uživateli silostroje uložena povinnost postarati se o to, aby značky byly vždy čitelné, a to výslovně i tenkrát, když následkem zvláštních okolností — blátivosti cesty — jest k tomu účelu třeba, aby značky i za jízdy byly často očišťovány. Skutková podstata přestupku tohoto předpisu jest tedy dána, neučinil-li uživatel silostroje opatření takové, aby značky zůstaly stále čitelné.

V daném případě oznámili četníci, že automobil st-lův nebyl na přední straně opatřen značkou, resp. jak se praví ve druhé zprávě, že značka nebyla vůbec viditelná. V těchto zprávách měl žal. úřad stejně jako úřad první stolice po názoru soudu dostatečný základ pro závěr, že st-l opomenul učiniti takové opatření, jaké mu cit. nařízení ukládá, to jest značky čistiti tak často jak se zřetelem k stavu cesty bylo třeba, aby značky zůstaly čitelné.

Č. 6133.

Policejní právo trestní. — Administrativní řízení: I. * Přestupku § 11, věty 2. nař. č. 96/1854 dopouští se také ten, kdo způsobem tam uvedeným projevuje nechuť k státní formě republikánské. — II. * Ustanovení § 20 zák. na ochranu republiky (č. 50/23) nebylo derogováno ustanovení 2. věty šu 11 nař. č. 96/1854, stíhající demonstrativní jednání, kterým se projevuje »nechuť k vládě nebo nevážnost k jejím nařízením.«

(Nález ze dne 9. prosince 1926 č. 25.562.)

V ě c: Josef K. ve V. B. proti zemské správě politické v Praze o přestupek šu 11. nař. z 20. dubna 1854 čís. 96 ř. z.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nálezem osp-é ve S. byl st-l uznán vinným přestupkem § 11 cis. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., jehož se dopustil tím, že 17. července 1923 při hádce s domkářem Václavem D. pronesl hanlivý výrok o republice a byl odsouzen dle § 11 cit. nař. k pokutě 50 Kč, pro případ nedobytnosti do vězení 5 dnů; nař. rozhodnutím nebylo odvolání z toho nálezu vyhověno z důvodu, že výpovědi svědků jest prokázáno, že st-l dne . . . při hádce s domkářem Václavem D. na místě veřejném pronesl výrok: »Ty jsi republikán soused? Na . . . na takovou republiku!«, kterýmžto výrokem dal na jevo svůj odpor vůči státu čsl. Jest tedy v jeho jednání dána skutková podstata přestupku 2. věty § 11 cit. cis. nař. — — —

Stížnost namítá, že ve smyslu cit. cis. nař. jest trestné pouze demonstrativní jednání projevující odpor proti vládě nebo nevážnost vůči jejím nařízením, tedy proti představitelům státní moci, nikoliv proti státu samému. V tomto směru nss uvážil, že výrazem vláda bývá označován nejen soubor orgánů státní moci, nýbrž i organisace této moci, t. j. státní forma sama. Po té stránce poukázati jest na terminologii zákona trestního z r. 1852, který mluví jednak o orgánech vlády (§§ 300, 492), jednak o vládní formě (§§ 58 a 65 a). Jestliže cis. nař. č. 96 z r. 1854, časově trestnímu zákonu velmi blízké, užívá v § 11 výrazu »vláda« o sobě, jest odůvodněno míti za to,